

เดิน หน้าชน กุมหวาน

ดี บ้างบ้างไม่ดั่งบ้างตามโอกาสจะอำนวย แต่ก็ผลิบโผล่
เรื่อยมากับความพยายามควบคุม “หวานเกินเหตุ”
หรือบริโภคน้ำตาลเกินความจำเป็น จนไปมีผลต่อสุขภาพ
อนามัยประชาชน รวมไปถึงเสียเงินทองรักษาพยาบาลจาก
สารพัดโรคที่น้ำตาลเป็นต้นเหตุ

เท่าที่มีตัวเลขศึกษาไว้เมื่อปี 2552 โรคอ้วน โรคหัวใจหลอดเลือด
เบาหวาน และมะเร็ง สร้างภาระค่าใช้จ่ายรักษาพยาบาล
รวมกันเป็นความเสียหายทางเศรษฐกิจ

เพียงปีเดียวเกือบ 2 แสนล้านบาท

ยังไม่นับครอบครัวต้องมีภาระดูแลผู้ป่วยกลายเป็นปัญหา
ลูกโซ่

เมื่อเกี่ยวข้องกับสุขภาพ จึงเข้าช่วยสามารถจัดเก็บภาษี
สรรพสามิตได้ แต่จนแล้วจนรอดการผลักดันจัดเก็บภาษีเครื่อง
ดื่มที่มีส่วนผสมของน้ำตาลเกินข้อกำหนดหรือเกินมาตรฐาน
มุ่งหมายให้ดื่มเปลือง ก็ดีแต่เรื่องง่า ไปไม่ถึงปลายทาง

กล่าวได้ว่า เป็นกฎหมายคลอเคลียดในระดับน้อยๆ กฎหมาย
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของกรมสรรพากร

**ก่อนอื่นต้องมาทำความเข้าใจกันเบื้องต้นว่า กรมสรรพ
สามิตจัดเก็บภาษีเครื่องดื่ม แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก
คือ มีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มที่มีความ
หวาน จัดอยู่ในประเภทเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ตัวอื่นๆ
ถูกเก็บภาษีเงินเติมเพดานแล้ว**

ยกเว้น น้ำดื่ม นม น้ำผลไม้ ชา กาแฟที่มีส่วนผสมตาม
เงื่อนไขที่กำหนด เหตุที่ได้รับสิทธิพิเศษ เพราะรัฐต้องการ
สนับสนุนการใช้วัตถุดีภายในประเทศ

นั่นคือ อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย แต่ละปีมี
มูลค่ามหาศาล มีผู้คนทำมาหากินฝากชีวิตไว้กับอุตสาหกรรม
นี้จำนวนมากตั้งแต่ต้นน้ำชาวไร่อ้อยไปจนถึงปลายน้ำแปรรูป
เป็นน้ำตาลทราย

เรียกได้ว่าเป็นทั้งพืชเศรษฐกิจ และพืชการเมือง (ยาม
ราคาตกต่ำ) ต้องดูแลออกแบบระบบแบ่งปันผลประโยชน์
เป็นการเฉพาะ

เพราะฉะนั้นในระยะผ่านๆมา เมื่อคิดจะเก็บภาษีจากความ
หวานในเครื่องดื่มที่ได้รับความนิยม จึงเกิดแรงกระเพื่อมทั้ง
บนดิน-ใต้ดิน จากต้นขบวนไปจนถึงท้ายขบวนอุตสาหกรรม
เครื่องดื่ม

สุดท้ายทางการต้องรามือถอยออกมา

**กระทั่งล่าสุด มีข้อเสนอของคณะกรรมการขับเคลื่อน
การปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สภา
ปฏิรูปแห่งชาติ หรือ สปท. ผลักดันให้เก็บภาษีเครื่องดื่ม
ทำลายสุขภาพ ตามสัดส่วนปริมาณน้ำตาล**

-จัดเก็บภาษีร้อยละ 20 ของราคาขายปลีก กรณีมีน้ำตาล
ระหว่าง 6-10 กรัม ต่อ 100 มิลลิลิตร

-จัดเก็บร้อยละ 25 ของราคาขายปลีก หากมีน้ำตาล
มากกว่า 10 กรัม ต่อ 100 มิลลิลิตร

นับเป็นเกณฑ์จัดเก็บที่สูงเอาเรื่อง

เพราะเมื่อคำนวณจากเครื่องดื่มไร้แอลกอฮอล์ตามท้อง
ตลาดที่ได้รับการยกเว้นภาษีในปัจจุบัน อย่างชาเขียวที่ขาย
กันขวดละ 20 บาท หากต้องเสียภาษี จะถูกจัดเก็บภาษีร้อยละ
20 หรือตกขวดละ 4 บาท ราคาขายปลีกอาจขยับขึ้นไป
ถึงขวดละ 24 บาท

สมมุติว่า การขึ้นราคามีผลให้ชาวบ้านบริโภคเครื่องดื่ม
ประเภทนี้ลดลงได้เป็นเนื้อเป็นหนัง หรือผู้ประกอบการ
ปรับปรุงสูตรเครื่องดื่มให้มีความหวานน้อยลง จนอยู่ในระดับ
ไม่เป็นภัยต่อสุขภาพ

แน่นอนว่าค้ำค้ำกับการประหยัดค่ารักษาพยาบาลนับแสน
ล้านบาทต่อปี ลดความเสี่ยงด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน
แถมรัฐยังมีเงินกลับเข้ามาเป็นรายได้แผ่นดิน

แต่ต้องไม่มีสิ่งอื่นใดที่ความแน่นอน คือยอมส่งผลกระทบต่อ
ผลประโยชน์ผู้คน ในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทั้งระบบ
ราวกลางสัปดาห์นี้ สปท.มีกำหนดนำข้อเสนอเก็บภาษี
เข้าหารือกับ สนช.และ คสช. ลสำรวจทางลมขับเคลื่อนให้สุด
ชอย

**หากเอาจริง ก็ต้องจับตา คสช. จะบริหารจัดการแรง
กดดันที่อาจเกิดตามมาอย่างไร**

สัญญา รัตนสร้อย